

Ny Bokin'i Daniela — Isa Sivy-polo

Fandravàna ny “Daily”: Fandininihana Ara-tantara Momba ny Adihevitra sy ny Fifanoherana

Jeff Pippenger

2024-02-23

Raha nandinika akaiky ilay andalan-teny farany tao amin'ilay lahatsoratra teo aloha ianao, dia ho hitanao ny loharano niavian'ilay andalan-teny hita ao amin'ny boky **Early Writings**, izay lazain'i A. G. Daniells fa nentiny niaraka taminy tamin'ny resadresaka nataony momba ny “the daily” tamin-dRahavavy White tamin'ny taona 1910. Ireo izay niasa mba hampiorina ilay “lainga” fa ny “the daily” dia maneho ny asan'i Kristy ao amin'ny fitoerana masina dia nila nanimba ny fanohanana-dRahavavy White mivantana sy mazava ilay fomba fijery marina izay nomena an'ireo izay nitory ny fitarainan'ny ora fitsarana. Ilay “lainga” noforoniny dia izao: ny fampitandremana tokana izay nolazain-dRahavavy White tamin'ny fomba voafaritra dia ny fampitandremana momba ny fametrahana'andro. Izany no ezahin'i Arthur White apetraka ho marina ao amin'ny tantaram-piainany, ary izany koa no niezahan-drainy, zanak'i Ellen White, sy Daniells, nohamarinina tamin'ilay resadresaka noforonina.

Araka ny efa nomarihina teo aloha, tsy misy firaketana na dia iray aza momba ny resadresaka nifanaovan'i Sister White sy Daniells mikasika ny “ny isan'andro.” Ny resadresaka heverina ho nisy dia naroso tamin'ny 1931. Raha toa ka nanohana ny hevitra lavo momba ny “ny isan'andro” an'i Daniells i Sister White tamin'ny resadresaka iray tamin'ny 1910, nahoana izy, izay olona nofaritan'i Sister White ho nafana fo hampiroborobo ny heviny, no nangina momba ny fanohanany nandritra ny iraika amby roapolo taona? Tsy resadresaka izany, fa noforonina.

Ny famoronana ny tafa sy dinika dia nitady hametraka ny tontolon-kevitry ny fanambarany momba ny “ny isan'andro” ho toy ny zavatra sendra fotsiny mifandraika amin'ny fampitandremany manohitra ny fametrahana fotoana; ary i Arthur White dia namela ny dian-tànany teo amin'izany lainga izany tamin'ny fomba namelany azy haseho ao amin'ny tantaran'ny taona 1931. Amin'ny maha-Kristiana azy dia tokony ho nitatitra fotsiny ny tantara izy, ka namela tanteraka ny fanovàna tantara hifanaraka amin'ny hevitra tiany haseho. Nofarananay tamin'ilay andalan-teny avy amin'ny taona 1850 ny lahatsoratra farany, izay niavian'ilay andalan-teny ao amin'ny *Early Writings*. Niseho voalohany tamin'ny taona 1850 ilay fanambarana, tao amin'ny *Review*, ary avy eo indray tao amin'ny boky *Experience and Views*. Ny fanintelon'ny isehoany dia ao amin'ny boky *Early Writings*, saingy nandritra ny fivoarany ho ao amin'ny boky *Early Writings* dia nisy fanovàna sasany nitranga. Na izany aza, tsy hilaza isika fa maro amin'ireo asa soratry ny Fanahin'ny Faminaniana no novàna, tahaka ny filazan'ny sasany amin'ny ezaka ataony hanimbazimbana ny asany.

“Ny Tompo dia naneho tamiko fa ny tabilao 1843 dia notarihin'ny tànany, ary tsy tokony hisy ampahany aminy hovaina; fa ny tarehimarika dia araka izay tiany. Fa ny tànany dia teo amboniny ka nanafina fahadisoana teo amin'ny tarehimarika sasany, mba tsy hisy hahita izany

mandra-panaisotra ny tanany.”

“Dia hitako, momba ny amin’ny ‘Daily,’ fa ny teny hoe ‘sorona’ dia nampidirin’ny fahendren’olona, ary tsy anisan’ny lahatsoratra; ary nomen’ny Tompo ny fahatakarana marina momba izany ireo izay nitory ny antson’ny ora fitsarana. Fony nisy firaisana, talohan’ny taona 1844, dia saika niray hevitra tamin’ny fahatakarana marina ny amin’ny ‘Daily’ ny rehetra; fa hatramin’ny 1844, tao anatin’ny fisavorovoroana, dia nisy fomba fijery hafa noraisina, ka nanaraka izany ny haizina sy ny fisafotofotoana.” Review and Herald, 1 Novambra 1850.

Ity andalan-teny ity dia tao amin’ily boky nivoaka mitondra ny lohateny hoe The Present Truth tamin’ny 1849 tany am-boalohany, saingy navoaka tao amin’ny Review and Herald tamin’ny Novambra, 1850. Ao amin’ny sora-tanana tany am-boalohany dia milaza mivantana Rahavavy White fa manoratra zavatra maromaro izay vao haingana no nasehon’ny Tompo taminy izy, ary rehefa mamaky ny lahatsoratra manontolo ianareo dia ho hitanareo fa lohahevitra maro no resahina ao. Manodidina ny roapolo eo ho eo ny lohahevitra samihafa naseho taminy. Ny hevi-dehibe dia izao: tao amin’ily lahatsoratra tany am-boalohany, ny momba ny “the daily,” sy ny momba ny “time setting” dia fanambarana roa samihafa momba ireo zavatra naseho taminy.

Tamin’ny sora-tanana tany am-boalohany dia nofaritana tao anatin’ny andalana samihafa ireo. Rehefa naverina navoaka tao amin’ny *Experience and Views* ily andalan-teny, dia natambatry ny mpamoaka lahatsoratra ny andalana izay anohanana’i Sister White ny fomba fijerin’ireo pioniera momba ny “the daily,” sy ny andalana manaraka izay mampitandrina manohitra ny famaritana fotoana. Rehefa mamaky ny lahatsoratra tany am-boalohany ianareo, dia mariho fa asiana fanamafisana amin’ny lohahevitra sasany amin’ny alalan’ny Litera Lehibe. Ao amin’ily andalana izay aneken’ny fomba fijerin’ireo pioniera momba ny “the daily,” dia ampiasainy amin’ny Litera Lehibe ny teny hoe Daily, ary ao amin’ny andalana manaraka dia ampiasainy amin’ny Litera Lehibe ny teny hoe Time, ka amin’izany no anamarin’ny mazava ny fahasamihafana mivantana eo amin’ireo lohahevitra roa naseho taminy.

“Ry rahalahy sy anabavy malala,

“Tiako homena anareo ny topi-maso fohy momba izay vao tsy ela akory izay no nasehon’ny Tompo ahy tao amin’ny fahitana. Naseho ahy ny hatsaran-tarehin’i Jesosy sy ny fitiavana ifankatiavan’ny anjely. Hoy ily anjely: —Tsy hitanareo va ny fitiavany?—araho izany. Toy izany koa no tokony hifankatiavan’ny vahoakan’Andriamanitra. Aleo ny tsiny mianjera aminao kokoa noho ny amin’ny rahalahinao. Hitako fa ny hafatra hoe: ‘amidio izay anananareo ka manaova fiantrana’ dia tsy nasehon’ny sasany tamin’ny fahazavany mazava; fa ny tena tanjon’ny tenin’ny Mpamonjy antsika dia tsy naseho mazava tsara. Hitako fa ny tanjon’ny fivarotana dia tsy ny hanomezana ho an’izay mahavita miasa sy mamelona ny tenany; fa ny hampielezana ny fahamarinana. Fahotana ny manohana sy mampandefitra amin’ny hakamoana ireo izay mahavita miasa. Ny sasany dia nafana fo hanatrika ny fivoriana rehetra; tsy mba hanome voninahitra an’Andriamanitra, fa noho ny ‘mofo sy hazandrano.’ Tsara lavitra ho an’ireny ny mitoetra any an-trano ka miasa amin’ny tanany, ‘izay zavatra tsara,’ mba hanomezana izay ilain’ny ankohonany, ary hananany zavatra homena hanohanana ny raharaha sarobidin’ny fahamarinan’ny fotoana ankehitriny.”

“Nisy, araka ny hitako, no diso tamin’ny fivavahana mba hahasitrana ny marary eo anatrehan’ny tsy mino. Raha misy marary eo amintsika ka miantso ny loholon’ny fiangonana hivavaka eo aminy, araka ny Jakoba 5:14, 15, dia tokony hanaraka ny ohatr’i Jesosy isika. Nampivoaka ny tsy mino hiala tao amin’ny efitrano Izy, vao avy eo nanasitrana ny marary; koa isika dia tokony hikatsaka ny hisaraka amin’ny tsy finoan’ireo izay tsy manam-pinoana, raha mivavaka ho an’ny marary eo amintsika isika.

“Dia naverina ny saiko ho amin’ily fotoana izay nitondran’i Jesosy ny mpianany nitokana irery tao amin’ny efitra ambony, ka nosasany voalohany ny tongony, ary avy eo nomeny azy ireo hohanina ny mofo novakivakina, ho fanehoana ny tenany torotoro, sy ny ranom-boaloboka ho fanehoana ny rany nalatsaka. Hitako fa tokony hanao izany amin’ny fahatakarana ny rehetra, ka hanaraka ny ohatr’i Jesosy amin’ireo zavatra ireo, ary raha manatanteraka ireo fombafomba ireo, dia tokony hisaraka amin’ny tsy mpino araka izay azo atao.”

“Ary avy eo dia naseho ahy fa ny loza fito farany dia haidra, rehefa miala ao amin’ny Toeram-pitoerana Masina Jesosy. Hoy ilay anjely—Ny fahatezeran’Andriamanitra sy ny Zanak’ondry no mahatonga ny fandranganana na ny fahafatesan’ny ratsy fanahy. Amin’ny feon’Andriamanitra dia ho mahery sy mahatahotra tahaka ny tafika mitondra faneva ny masina; nefa tsy izy ireo no hanatanteraka amin’izany andro izany ny fitsarana voasoratra. Ny fanatanterahana ny fitsarana dia ho amin’ny fiafaran’ny 1000 taona.”

“Rehefa ovàna ho amin’ny tsy fahafatesana ny olo-masina, ka akarina hiaraka, ary mandray ny harfany sy ny satroboninahiny, sns., ka miditra ao amin’ny Tanàna Masina, dia mipetraka hitsara Jesosy sy ny olo-masina. Sokafana ny boky, dia ny bokin’ny fiainana sy ny bokin’ny fahafatesana; ny bokin’ny fiainana dia mirakitra ny asa tsara nataon’ny olo-masina, ary ny bokin’ny fahafatesana dia mirakitra ny asa ratsy nataon’ny ratsy fanahy. Nampitahaina tamin’ny Bokin’ny Lalàna, dia ny Baiboly, ireo boky ireo, ary araka izany no itsarana azy. Ny olo-masina, miray feo amin’i Jesosy, no mamoka ny fitsarany amin’ny maty ratsy fanahy. Indro ianareo! hoy ilay anjely, ny olo-masina mipetraka hitsara, miray feo amin’i Jesosy, ka manome ny anjaran’ny tsirairay amin’ny ratsy fanahy, araka ny asa natao tao amin’ny tena, ary soratana manoloana ny anarany izay tokony horaisiny amin’ny fanatanterahana ny fitsarana. Izany, hoy aho nahita, no asan’ny olo-masina miaraka amin’i Jesosy, ao amin’ny Tanàna Masina alohan’ny hidinany etỳ an-tany, mandritra ny 1000 taona. Ary amin’ny fiafaran’ny 1000 taona, Jesosy sy ny anjely ary ny olo-masina rehetra miaraka aminy dia miala ao amin’ny Tanàna Masina, ary raha midina etỳ an-tany miaraka aminy Izy ireo, dia atsangana ny maty ratsy fanahy, ary amin’izay dia ireo lehilahy izay ‘nandefona Azy’ mihitsy, rehefa atsangana, no hahita Azy any lavitra any amin’ny voninahiny rehetra, miaraka aminy ny anjely sy ny olo-masina, ary hitomany noho ny Aminy izy. Ho hitany ny dian’ny fantsika teo amin’ny tanany sy teo amin’ny tongony, ary ny toerana nanindronany lefona ny lanivoany. Ny dian’ny fantsika sy ny lefona no ho voninahiny amin’izany fotoana izany. Amin’ny fiafaran’ny 1000 taona no ijoroan’i Jesosy eo ambonin’ny Tendrombohitra Oliva, ary misara-droa ny tendrombohitra, ka tonga lemaka lehibe izy, ary izay mandositra amin’izany fotoana izany dia ny ratsy fanahy, izay vao avy natsangana. Avy eo ny Tanàna Masina dia midina ka mitoetra eo ambonin’ily lemaka.

“Avy eo Satana dia mameno ny ratsy fanahy, izay efa natsangana tamin’ny maty, amin’ny fanahiny. Mamitaka azy izy amin’ny filazana fa vitsy ny tafika ao an-Tanàna, ary maro ny tafiny, ka hainy ny mandresy ny olo-masina sy maka ny Tanàna. Raha mbola nanangona ny tafiny Satana, dia tao an-Tanàna ny olo-masina, nibanjina ny hatsarana sy ny voninahitr’ny Paradisan’Andriamanitra. Jesosy no teo anoloany, nitarika azy. Tampoka teo dia tsy teo intsony teo aminay ilay Mpamonjy mahafinaritra; nefa vetivety dia renay ny feony mahafinaritra nanao hoe: ‘Avia ianareo izay notahin’ny Raiko, mandovà ny fanjakana izay voaomana ho anareo hatramin’ny fanorenana izao tontolo izao.’ Dia niangona nanodidina an’i Jesosy izahay, ary raha vao nakatony ny vavahadin’ny Tanàna, dia navoaka ny ozona tamin’ny ratsy fanahy. Nohidiana ny vavahady. Avy eo ny olo-masina dia nampiasa ny elany ka niakatra ho eny an-tampon’ny mandan’ny Tanàna. Teo koa Jesosy niaraka taminy; namirapiratra sady feno voninahitra ny satro-boninahiny. Satro-boninahitra iray tao anatin’ny satro-boninahitra iray izany, fito no isany. Ny satro-boninahitry ny olo-masina dia volamena madio indrindra, voaravaka kintana. Namirapiratra tamin’ny voninahitra ny tavany, satria teo aminy ny tena endrik’i Jesosy; ary raha niakatra izy ireo ka nifindra niaraka avokoa ho eny an-tampon’ny Tanàna, dia resin’ny fahatairana sy ny hafaliana aho tamin’izay fahitana izay.

“Dia hitan’ny ratsy fanahy tamin’izay izay very taminy; ary nisy afo niala avy tamin’Andriamanitra nilatsaka taminy ka nandringana azy. Izany no Fanatanterahana ny Fitsarana. Tamin’izay ny ratsy fanahy dia nandray araka izay noferan’ny olo-masina, niara-niray tamin’i Jesosy, ho azy nandritra ny 1000 taona. Ilay afo avy tamin’Andriamanitra izay nandringana ny ratsy fanahy ihany no nanadio ny tany manontolo. Ny tendrombohitra vakivaky sy rovitra dia niempo tamin’ny hafanana mirehitra mafy, ny habakabaka koa, ary levona avokoa ny bozaka maina rehetra. Avy eo dia nisokatra teo anoloantsika ny lovantika, be voninahitra sady tsara tarehy, ary nandova ny tany vaovao manontolo izahay. Niantso mafy tamin’ny feo lehibe izahay rehetra hoe: Voninahitra, Haleloia.”

“Hitako koa fa ny mpiandry dia tokony hifampidinika amin’ireo izay ananany antony itokisana, dia ireo izay efa tao anatin’ny hafatra rehetra sady mafy orina amin’ny fahamarinana ankehitriny rehetra, alohan’ny hanohanany hevitra vaovao manan-danja izay heveriny fa tohanan’ny Baiboly. Amin’izay dia ho tena miray tanteraka ny mpiandry, ary ho tsapan’ny fiangonana ny firaisan’ny mpiandry. Hitan-ko fa ny fanarahana lalana toy izany dia hisakana fisaratsarahana mampalahelo, ary amin’izay dia tsy hisy loza hanasarahana ny andiany sarobidy, sy hampielezana ny ondry, tsy misy mpiandry.”

“Tamin’ny 23 Septambra, nasehon’ny Tompo ahy fa efa naninjitra ny tànany fanindroany Izy mba hampody ny sisa amin’ny olony, ary tsy maintsy hampitomboina avo roa heny ny ezaka amin’izao andron’ny fanangonana izao. Tamin’ny andron’ny fampielezana dia nokapohina sy norovitina ny Isiraely; fa ankehitriny, amin’ny andron’ny fanangonana, Andriamanitra no hanasitrana sy hamatotra ny ratran’ny olony. Tamin’ny fampielezana, ny ezaka natao hampielezana ny fahamarinana dia kely dia kely ny vokany, zara raha nahatanteraka zavatra, na tsy nahatanteraka na inona na inona; fa amin’ny fanangonana, rehefa nametraka ny tànany Andriamanitra mba hanangona ny olony, ny ezaka hampielezana ny fahamarinana dia hanana ny vokatra nokendrena ho azy. Tokony hiray saina sy hazoto amin’ny asa ny rehetra. Hitako fa mahamenatra raha misy manondro ny fampielezana ho ohatra hitondrana antsika ankehitriny

amin'ny fanangonana; fa raha tsy hanao mihoatra ho antsika ankehitriny noho izay nataony tamin'izany Andriamanitra, dia tsy ho voaangona mihitsy ny Isiraely. Ilaina toy ny fitoriana azy ihany koa ny amoahana ny fahamarinana amin'ny taratasy.”

Nasehon'ny Tompo tamiko fa ny tabilao 1843 dia notarihin'ny tanany, ary tsy nisy ampahany taminy tokony hovàna; fa ny tarehimarika dia araka izay tiany. Ary ny tanany dia teo amboniny ka nanafina fahadisoana tamin'ny sasany tamin'ireo tarehimarika, mba tsy hisy hahita izany mandra-panaisotra ny tanany.

“Dia hitako ny amin'ny “Fanatitra isan'andro,” fa ny teny hoe “fanatitra” dia nampidirin'ny fahendren'olombelona, ka tsy anisan'ny lahatsoratra; ary ny Tompo no nanome ny fahatakarana marina momba izany ho an'ireo izay nitory ny antso momba ny ora fitsarana. Fony mbola nisy firaisan-tsaina, talohan'ny taona 1844, dia saiky niray hevitra tamin'ny fahatakarana marina ny amin'ny “Fanatitra isan'andro” avokoa ny rehetra; fa hatramin'ny taona 1844 kosa, tao anatin'ny fisafotofotoana, dia nisy hevitra hafa noraaisina, ka dia nanaraka izany ny haizina sy ny fisafotofotoana.

“နာယကဘုရားသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်မှစ၍ အချိန်က စမ်းသပ်မှုတစ်ရပ် မဟုတ်တော့ကုန်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် အချိန်သည် ဘယ်သောအခါမျှ ထပ်မံ၍ စမ်းသပ်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ကုန်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်အား ပြောပြမှုခံရ၏။”

“Avy eo dia naseho tamiko ny olona sasany izay ao anatin'ilay fahadisoana lehibe, fa ny olomasina dia mbola tsy maintsy ho any Jerosalema Taloha, sns., alohan'ny hahatongavan'ny Tompo. Ny fomba fihevitra tahaka izany dia natao hanodina ny saina sy ny fahalianana hiala amin'ny asan'Andriamanitra ankehitriny, eo ambanin'ny hafatry ny anjely fahatelo; satria raha tsy maintsy ho any Jerosalema isika, dia ho any no hifantohan'ny saintsika araka ny maha-ara-boajanahary azy, ary hotazonina tsy hampiasaina amin'ny zavatra hafa ny fananantsika, mba hampandehanana ny olomasina ho any Jerosalema. Hitako fa ny antony namelana azy ireo hiditra ao anatin'izany fahadisoana lehibe izany dia satria tsy nibaboka sy tsy nahafoy ny fahadisoany izy ireo, dia ireo izay nitoerany nandritra ny taona maro lasa.”
Review and Herald, 1 Novambra 1850.

Ny andalan-teny dia manomboka amin'ny filazana hoe: “Maniry aho hanome anareo topimaso fohy ny amin'izay vao haingana nasehon'ny Tompo tamiko tao amin'ny fahitana.” Lohahevitra maromaro no naseho, ary tsy natambany tamin'ny andalana manaraka ilay andalana miresaka ny amin’“ny isan'andro.” Izany dia nataon'ny tonian-dahatsoratra tatỳ aoriana, izay nametraka ilay andalan-teny tao amin'ny Experience and Views, ary tatỳ aoriana tao amin'ny Early Writings. Tao amin'ny Experience and Views, dia nesorin'ny tonian-dahatsoratra ireo andalana valo voalohany, ary natambany ireo andalana miresaka ny amin'izay naseho taminy momba ny “ny isan'andro” sy ny fametrahana fotoana. Navoaka tamin'ny 1851 ny Experience and Views, ary avy eo navoaka tamin'ny 1882 ny Early Writings.

Ny Asa Soratra Taloha dia ireo fehintsoratra efatra ihany tamin'ny ankapobeny izay efa niseho tao amin'ny Experience and Views, saingy nisy fanavahana lehibe iray. Tao amin'ny Experience and Views, ilay fehintsoratra misy fehezantenany tokana izay niresaka ny fametrahana fotoana dia natambatra tamin'ilay fehintsoratra teo alohany izay niresaka ny amin'ny “ny isan'andro.” Avy eo

dia nampidirina ilay fehintsoratra izay nanaraka tany am-boalohany ilay fehintsoratra niresaka ny fametrahana fotoana. Tao amin'ny Early Writings kosa, dia nisy fehintsoratra iray izay nalaina avy tamin'ny andalan-teny hafa tao amin'ny Experience and Views napetraka teo anelanelan'ilay fehintsoratra izay miresaka ankehitriny ny amin'ny “ny isan'andro,” sy ny fametrahana fotoana, izay narahin'ny fehintsoratra iray tany am-boalohany nanondro ny antony naha-diso ny fanaovana fivahinianana ho any Jerosalema fahiny.

Ny andalana izay nesorina tao amin'ny pejy hafa iray ao amin'ny Experience and Views, ary avy eo nampidirina tao amin'ny andalan-teny ao amin'ny Early Writings, dia vao mainka nampitombo ny fisafotofotoana momba ny “isan'andro” izay efa nanomboka hatramin'ny 1844. Tsy tao amin'ny fitantarana tany am-boalohany nataon-dRahavavy White momba ny fahitany io andalana io.

“Jehovah Tompo dia naneho tamiko fa ny hafatry ny anjely fahatelo dia tsy maintsy mandeha ka torina amin'ireo zanaky ny Tompo izay miparitaka, ary tsy tokony hahantona amin'ny fotoana izany; fa ny fotoana dia tsy ho fitsapana intsony na oviana na oviana. Hita tamiko fa ny sasany dia nahazo fientanam-po sandoka vokatry ny fitoriana ny fotoana; fa ny hafatry ny anjely fahatelo dia mahery noho izay azon'ny fotoana omena. Hita tamiko fa ity hafatra ity dia afaka mijoro eo amin'ny fototra iorenany ihany, ary tsy mila fotoana hanamafisana azy, ary handeha amin-kery lehibe izy, ka hanatanteraka ny asany, ary hohafohezina amin'ny fahamarinana izany.” Experience and Views, 48.

Ny andalana avy ao amin'ny pejy faha-valo amby efapolo ao amin'ny Experience and Views dia nampidirina taorian'ilay andalana ao amin'ny Early Writings, izay noforonina tamin'ny fanakambanana andalana roa samy hafa, ka nametraka fanamafisana momba ny fametrahana fotoana izay tsy nisy tao amin'ilay fitantarana tany am-boalohany.

Tamin'ny 1931, ireo anti-panahy fahiny izay nanapaka ny vahoakan'i Jerosalema dia namorona tantara iray izay nilaza fa i Daniells dia nanao tafatafa tamin'i Ranabavy White tamin'ny 1910; ary ao amin'ilay fijoroana vavolombelona izay natolotr'i Daniells dia manondro ny tabilao 1843 izy, sady milaza fa nanondro ny fitoerana masina izay tsy nisy teo amin'ilay tabilao izy, raha mbola nanao tafatafa tamin'i Ranabavy White. Nambara fa nitondra ny boky Early Writings niaraka taminy izy, ary raha nanontany azy ny amin'izay tiany hambara izy, dia, araka ny valinteniny, dia tsy nahazo namintina afa-tsy izao izy: fa ilay andalan-teny ao amin'ny Early Writings izay mankasitraka ny fomba fijerin'ny mpisava lalana momba ny “the daily,” dia tena fampitandremana manohitra ny fametrahana fotoana tokoa. Iraika amby roapolo taona taorian'ilay tafatafa noforonina, ary enina ambin'ny folo taona taorian'ny nahafatesan'ireo olona lazaina fa nanaovana tafatafa, dia apetrak'i Daniells ao anatin'ny tantaran'ny taranaka fahatelo ilay fijoroana vavolombelona.

I F. C. Gilbert dia manam-pahaizana momba ny teny Hebreo, ary tsy noho fotsiny ny fanohanana ireo mpisava lalana sy Ellen White ny hevitra marina momba ny “isan'andro” ho ny Fanjanahantany no nanohanany izany. Niaro izany izy noho ny fahazoany ny soratra Hebreo izay nampiasain'i Daniela mpaminany. Izy no manam-pahaizana Adventista Hebreo nisongadina indrindra tamin'izany vanim-potoana izany. Raha mbola nitombo hatrany ny adihevitra momba ny

“isan’andro” izay notohizan’i Daniells sy Prescott, dia i Gilbert no iray tamin’ireo manam-pahaizana nisongadina niaro ny toeran’ny mpisava lalana. Nanao tafatafa tamin’i Ellen White izy tamin’ny 8 Jona 1910, ary tatỳ aoriana dia nosoratany ny zavatra noresahiny sy Ranabavy White. Ny fijoroana vavolombelon’i Daniells dia mifanohitra tanteraka amin’ny an’i F. C. Gilbert.

Ao amin’ny boky faha-roapolo, pejy fahafito ambin’ny folo ka hatramin’ny faharoa amby roapolo, ao amin’ny Manuscript Releases, i Sister White dia miresaka ny toeran’i Daniells sy Prescott momba ny “daily”. Ny andian-teny hitanao ao amin’ny tatitr’i F. C. Gilbert momba ny tafatafa nataony tamin’i Ellen White dia saika mitovy tanteraka amin’izay nambaran’i Sister White tenany ao amin’ilay andalan-teny avy amin’ny Manuscript Releases. Koa, nandritra ny taona maro talohan’ny namoahana sy namotsorana ny Manuscript Releases, dia tsy nisy porofo ara-tsindrimandry mazava handavana na hanohanana ny filazan’i Daniells momba ny votoatin’ilay tafatafa izay nolazainy fa nataony tamin’i Sister White. Ny tena zava-dehibe kokoa, dia tsy nisy fankatoavana ara-tsindrimandry ho an’ny fomba fijeriny diso momba ny “daily”. Ary mbola zava-dehibe lavitra noho izany aza, ankehitriny izay efa azo ampiasaina ny Manuscript Releases—dia mbola tsy misy ihany ny fankatoavana ara-tsindrimandry ho an’ny fomba fijeriny diso momba ny “daily”!

Nefa ankehitriny dia ampianarina ny Advantisma Laodikiana fa tsy manana toerana momba ny “isan’andro” i Rahavavy White, afa-tsy hoe tsy “fanontaniana fitsapana” izany ary tokony “hangina momba ity lohahevitra ity isika”. Misy zavatra nivadika ankehitriny, ary izay nivadika dia izao: ny toerana marina momba ny “isan’andro” no efa ao anatin’ny hevitra ny vitsy an’isa eo amin’ny vahoakan’Andriamanitra. Tamin’ny 1910, ny hevitra ny vitsy an’isa dia ny hevitr’i Conradi izay notohanana’i Daniells sy Prescott, ary ny hevitra ny maro an’isa kosa dia ny toerana notanan’ireo mpisava lalana.

Ity manaraka ity no fanambaran’i F. C. Gilbert momba ny dinidinika nataony tamin’i Sister White, izay tokony hampitahaina amin’ny Manuscript Releases, ka napetraka manontolo ao amin’ny lahatsoratra fahavalopolo amby valopolo amin’ity andiany The Book of Daniel ity.

« Daniells sy Prescott ... tsy nanome fahafahana akory ireo rahalahy zokiny tao amin’ny asa mba hilaza na inona na inona.... Tonga teto Daniells mba hahita ahy, nefa tsy nety nihaona taminy aho.... Tsy nanana na inona na inona holazaina taminy momba ny zavatra rehetra aho. Momba ilay “isan’andro” izay ezahin’izy ireo atsangana, dia tsy misy fotony izany.... Raha tany Washington aho, dia toy ny nisy zavatra nanarona ny sainy, ka tsy hitako izay hahatratrarako azy. Tsy tokony hanan-kifandraisana amin’ity lohahevitra momba ny “isan’andro” ity isika... Fantatro fa hiasa hanohitra ny hafatra izy ireo, ary amin’izay dia tsy hihevitra ny vahoaka fa misy lanjany ny hafatra. Efa nanoratra taminy aho ka nilaza taminy fa nasehony ny tenany ho tsy mendrika ho filohan’ny Fihaonambe Foibe.... tsy ilay lehilahy tokony hitana ny Filoha. »

“Raha hafatra fizahan-toetra avy amin’ny Tompo ity hafatra ny ‘isan’andro’ ity, dia ho nasehony tamiko izany. Ireo olona ireo dia tsy mahita ny farany hatramin’ny fiandohana amin’ity raharaha ity....Mandà tanteraka ny tsy hahita na dia iray amin’izy ireo aza aho, dia

ireo izay mirotsaka amin'ity asa ity.

“Ny fahazavana nomen' Andriamanitra ahy dia izao: efa nijoro ela loatra teo amin'ny Fiadidiana Rahalahy Daniells.... ary nolazaina tamiko mba tsy hanana resaka intsony aminy momba na iray aza amin'ireo zavatra ireo. Tsy hihaona amin'i Daniells momba izany raharaha izany aho, ary tsy hiteny teny iray aminy akory aho. Nitalaho tamiko izy ireo mba hanome azy fotoana hifampiresahana amiko, nefa tsy nety aho.... Nolazaina tamiko ny hampitandrina ny vahoakantsika mba tsy hanana na inona na inona iombonana amin'izao zavatra ampianarin'izy ireo izao.... Noraran'ny Tompo aho tsy hihaino izany. Efa naneho mazava aho fa tsy manana fitokisana na dia sombiny kely akory aza amin'izany aho.... Ity zavatra manontolo ataon'izy ireo ity dia tetiky ny devoly.” Tatitry F. C. Gilbert momba ny resadresaka nomen'i Ellen White azy tamin'ny 8 Jona 1910.

Hodinihintsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ity lohahevitra ity.

“Ilay mahita izay miafina ambanin'ny ety ivelany, izay mamaky ny fon'ny olona rehetra, dia milaza momba ireo izay nahazo fahazavana lehibe hoe: ‘Tsy mijaly na talanjona izy noho ny toetrany ara-pitondrantena sy ara-panahy.’ ‘Eny, efa nifidy ny lalany ihany izy; ary ny fanahiny dia mankasitraka ny zava-betaveta ataony. Izaho kosa dia hifidy ny fitaka hanjo azy, ary hampihatra aminy izay atahorany; satria raha niantso Aho, tsy nisy namaly; raha niteny Aho, tsy nihaino izy; fa nanao ratsy teo imasoko izy, ary nifidy izay tsy sitrako.’ ‘Andriamanitra haniraka fahadisoan-kevitra mahery aminy, mba hinoany lainga,’ satria ‘tsy nandray ny fitiavana ny fahamarinana izy mba hovanjena,’ ‘fa nankasitraka ny tsi-fahamarinana kosa.’ Isaia 66:3, 4; 2 Tesaloniana 2:11, 10, 12.

Nanontany ilay Mpampianatra avy any an-danitra hoe: “Inona no fitaka mahery noho izao ka mahafandrika ny saina: ny fiheverana fa manorina eo ambonin'ny fanorenana marina ianareo ary eken' Andriamanitra ny asanareo, kanjo raha ny marina dia zavatra maro no tanterahinareo araka ny politikam-piainana eto amin'izao tontolo izao, ary manota amin'i Jehovah ianareo? Endrey, fitaka lehibe izany, famitahana manintona izay mibodo ny sain'ny olona, rehefa ireo olona izay efa nahalala ny fahamarinana indray mandeha dia mandiso ny endriky ny toe-panahy araka an' Andriamanitra ho fanahy sy hery ao aminy; rehefa heveriny fa manan-karena izy ary nitombo fananana ka tsy manan-java-mila, nefa raha ny marina dia mila ny zavatra rehetra izy.”

“Andriamanitra tsy niova tamin'ireo mpanompony mahatoky izay mitandrina ny fitafiany tsy misy pentina. Kanefa maro no miantso hoe: ‘Fiadanana sy filaminana,’ nefa faharavana tampoka no ho tonga aminy. Raha tsy misy fibebahana lalina, raha tsy manetry ny fony amin'ny fiaiken-keloka ny olona ka mandray ny fahamarinana araka izay ao amin'i Jesosy, dia tsy hiditra any an-danitra mihitsy izy. Rehefa tanteraka eo amin'ny laharantsika ny fanadiovana, dia tsy hitoetra amin'ny filaminan-tsaina intsony isika, mirehareha ho manan-karena sy nitombo fananana, ka tsy manan-java-mahory na inona na inona.”

“Iza no afaka milaza marina hoe: ‘Ny volamenantsika dia nozahan-toetra tao amin'ny afo; ny fitafiantsika dia tsy misy pentina avy amin'izao tontolo izao’? Hitako ny Mpampianatra antsika nanondro ny fitafian'ilay atao hoe fahamarinana. Rehefa nesoriny izany, dia nambarany ny

fahalotoana tao ambaniny. Dia hoy Izy tamiko: ‘Tsy hitanao va ny fomba nandrakofany tamim-pihatsarambelatsihy ny fahalotoany sy ny fahalòvan’ny toetrany? “Endrey! tonga vehivavy janga ny tanàna mahatoky!” Ny tranon’ny Raiko dia natao trano fivarotana, toerana izay nialan’ny fanatrehan’Andriamanitra sy ny voninahiny! Noho izany antony izany dia misy fahalemena, ary tsy eo ny hery.’”

“Raha tsy mibebaka sy tsy miova fo ny fiangonana, izay amin’izao fotoana izao dia voatampina masirasiran’ny fihemorany manokana, dia hihinana ny vokatry ny asany ihany izy mandra-pahalany hevitra ny tenany. Rehefa manohitra ny ratsy sy mifidy ny tsara izy, rehefa mitady an’Andriamanitra amin’ny fanetren-tena rehetra sy mahatratra ny fiantsoana ambony ao amin’i Kristy, ka mijoro eo ambonin’ny sehatry ny fahamarinana mandrakizay ary amin’ny finoana mihazona mafy ny zava-bitany izay voaomana ho azy, dia hositrana izy. Hiseho amin’izay izy amin’ny fahatsorana sy fahadiovana nomen’Andriamanitra azy, tafasaraka amin’ny fatorana eto an-tany, ka mampiseho fa ny fahamarinana no nanafaka azy marina tokoa. Amin’izay ny mambra ao aminy dia ho tena olom-boafidin’Andriamanitra, solontenany.” Testimonies, volume 8, 249, 250.